

זבחים צג

ויקרא פרק ו

(יז) וידבר ה' אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 (יח) דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הַחֲטָאת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּשָּׁחַט הָעֹלָה תִשָּׁחַט הַחֲטָאת
 לִפְנֵי ה' קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא:
 (יט) הִכֹּהן הַמִּחֲטֵא אֹתָהּ יֹאכֶלֶנָה בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכֶל בַּחֲצֵר אֹהֶל מוֹעֵד:
 (כ) כָּל אֲשֶׁר־יִגַּע בְּבִשְׂרָה יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָה עַל־הַבֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ תִּכְבֹּס בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ:
 (כא) וְכִלְיֵהָרֶשֶׁת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלֻבוּ יִשְׂבֹּר וְאִם־בְּכָלִי נִחֲשֶׁת בִּשְׂלָה וּמֶרֶק וְשֵׁטֶף בָּמִים:
 (כב) כָּל־זָכָר בִּכְהֹנִים יֹאכֶל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא:
 (כג) וְכָל־חֲטָאת אֲשֶׁר יוֹבֵא מִדָּמָה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֹאכֶל בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹף:

שאלה: בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא: ניתז על בגד טמא, מהו?
הסבר השאלה: אמר רב הונא בריה דרב יהושע: מדקמיבעיא ליה הכי, ש"מ: היתה לה שעת
 הכושר ונפסלה - אין דמה טעון כיבוס, ה"מ בזה אחר זה אבל בבת אחת לא, או דלמא לא שנא?

תשובה: א"ל: פלוגתא דר"א ורבנן אליבא דרבה וכדקא מתריץ אביי;
 דתניא: **ר' אלעזר אומר: מי חטאת שנטמאו מטהרין, שהרי נדה מזין עליה**

ר' עקיבא	רבנן	
מטמא	מטהרין	משנה - היה עומד חוץ לתנור ושרץ בתנור, והושיט ידו לחלון ונטל את הלגין והעבירו ע"פ תנור
כמונח דמי	לאו כמונח דמי	רבה - ר' אלעזר מתאים לר' עקיבא
אביי מקשה על רבה: מודה רבי עקיבא בהזאה שהעבירה על כלי חרס טמא על גבי משכב ומושב טמא - שהיא טהורה, שאין לך דבר שמטמא למעלה כלמטה אלא כזית מן המת, ושאר כל המאהילין, לאיתויי אבן המנוגעת!		
גזרינן שמא ינוח ומודה רבי עקיבא בהזאה כיון דנפק נפק	לא גזרינן	אביי - דכ"ע - לאו כמונח דמי

הבנת מחלוקת ר' אלעזר ורבנן

ר' אלעזר	רבנן	
כן - שהרי נדה מזין עליה	לא	מי חטאת שנטמאו מטהרין - האם אפשר ללמוד מנדה?
כר' עקיבא - כמונח דמי	כרבנן - לאו במונח דמי	רבה
בדנין טומאה קדומה מטומאה שבאותה שעה	אין דנין טומאה קדומה מטומאה שבאותה שעה	אביי (עונה על שאלת רמי בר חמא)
הזאה צריכה שיעור ומצטרפין להזאות	הזאה אין צריכה שיעור	רבא

